

[Maisted]

undersøgt de forhold i 1976, men jeg forstår, at et halvt år efter finder man ud af de reelle oplysninger. Der er ikke noget med, at jeg insinuerer, at finansudvalget er vildledt, det er vildledt i 1976.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg kan kun sige, at det er ikke rimeligt at sige, at oplysningerne ikke var korrekte. Det, der er tale om, er, at man er inde på et område, hvor vurderingerne naturligvis kan være forskellige fra det ene halvår til det andet eller fra det ene år til det andet, og så er det naturligvis nødvendigt at komme med de sidste vurderinger af situationen. Der er ikke nogen som helst grund til at insinuere noget, men hvis hr. Maisted vil, kan han jo gå retsens vej, det anbefaler jeg ham ligefrem at gøre.

Maisted (FP):

Hvad jeg ikke nåede at sige i mit første indlæg, var, at den beboelse, som var vurderet til at ville koste 6,3 mill. kr. i august 1976, kan man pludselig få bygget for 4,5 mill. kr. i 1977. Det er et ret ejendommeligt tilfælde, at man i Japan skulle have faldende byggeudgifter, og det kan jeg ikke tro at ret mange tror på.

Jeg må fastholde mine oplysninger, men det er selvfølgelig klart, at vi er afskåret fra at få den sag i salen, der blev behandlet uden for folketingets almindelige arbejdstid, nemlig i sommerferieperioden; man skal som bekendt have mindst 6 eller 7 fyldte stole i finansudvalget for at få den i folketingssalen. Vi ved på forhånd, at der er lagt en hånd under udenrigsministeren i denne sag, så det vil selvfølgelig være spild af tingets tid at prøve at forfølge den på den måde.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg forstår på hr. Maisteds indlæg her, at nu er det ikke alene udenrigsministeren, der kritiseres – og det er en sag for sig – men også finansudvalgets medlemmer. Ja men så tag dog en snak med dem, der er medlemmer af finansudvalget, og prøv på at finde ud af, hvad det egentlig drejer sig om. I hvert fald er der ikke grundlag for at gøre mere ved denne sag her i folketinget, så jeg må henvise hr. Maisted til, om han ønsker det og tror, at

der er et rimeligt grundlag for det, at føre en retssag på dette.

Hermed sluttede spørgsmålet.

11) Til *statsministeren* af:

Dohrmann (FP):

»Mener statsministeren ikke, at ethvert parti selv bør afholde udgifterne til fremme af politiske særinteresser, f. eks. også udgifterne på ca. 1 mill. kr., som socialdemokratiet agter at misbruge skatteydernes penge til med henblik på en kulegravning af ØD?«

(Spm. nr. 223).

Skriftlig begrundelse.

Ønskerne om økonomisk demokrati er opstået i toppen af socialdemokratiske kredse ud fra ønsket om og erkendelsen af, at partifællerne i LO gennem ØD vil få endnu større magtbeføjelser såvel over for virksomhederne som over for den enkelte lønmodtager. Det er fejlagtigt og udtryk for ønsketænkning, når nogen prøver at fremstille det, som om befolkningen ønsker ØD indført ved lov. Tværtimod er det spørgerens opfattelse, at bortset fra enkelte socialdemokratiske tilhidsfolk vender de fleste danskere sig fra ØD-tanken med afsky. Bl. a. derfor findes det aldeles urimeligt, at skatteyderne skal betale for noget, som er dem så inderligt imod, og hvis formål så åbenbart er at styrke toppen i socialdemokratiet og LO på bekostning af arbejdspladser, demokratiet og det frie initiativ.

Dohrmann (FP):

Der er efterhånden ingen grænser for, hvad skatteyderne bliver belempet med af udgifter. Noget af det seneste er, at socialdemokraterne forsøger at få lusket en ansøgning på ca. 1 mill. kr. igennem finansudvalget, beregnet som støtte for det socialdemokratiske partiapparat. Man kalder det ganske vist noget andet, nemlig kulegravning af ØD. Men hvad er så ØD? Jo, ØD, som det bliver lanceret, er ikke andet end nogle skadelige teorier, som nogle socialdemokrater, fortrinsvis i LO, er fremkommet med, formentlig fordi man er blevet klar over, at almindelige lønmodtagere ikke længere vil finde sig i den